

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A 2011. ÉVI ÁLLANDÓ JELLEGŰ IPARÚZÉSI TEVÉKENYSÉG UTÁNI IPARÚZÉSI ADÓBEVÁLLÁSI NYOMTATVÁNYHOZ

AZ IPARÚZÉSI ADÓBEVÁLLÁS BENYÚJTÁSÁRA KÖTELEZETEK KÖRE

Ezt a bevallási nyomtatványt azoknak kell benyújtaniuk, akik/amelyek az **iparúzési adó alanyának minősülnek és a székhelyük, telephelyük szerinti települési önkormányzat az iparúzési adót bevezette.**

- Az iparúzési adó alanyának tekintendők a gazdasági tevékenységüket saját névben és kockázatára haszonszerzés céljából, üzletszerűen végző
- egyes – vállalkozási tevékenységet végző – magánszemélyek,
 - jogi személyek, ideértve a felszámolás vagy végelszámolás alatt lévő jogi személyeket is,
 - az egyéb szervezetek, ideértve a felszámolás vagy végelszámolás alatt lévő egyéb szervezetet is.

1990. évi C. törvény (Htv.) alapján a következő magánszemélyek minősülnek iparúzési adóalanyának (vállalkozónak):

- A személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti egyéni vállalkozó, azaz
 - a) az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény szerinti egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő magánszemély, az említett nyilvántartásban rögzített tevékenysége(i) tekintetében azaz, hogy nem minősül egyéni vállalkozónak az a magánszemély, aki
 - aa) az ingatlan-bérbeadás,
 - ab) a szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló kormányrendelet szerinti egyéb szálláshely-szolgáltatási tevékenységekben származó bevételére az önálló tevékenységből származó jövedelemre, vagy a tételes átalányadózásra vonatkozó rendelkezések alkalmazását választja, kizárólag a választott rendelkezések szerinti adózási mód alapján szolgáltató bevételei tekintetében;
 - b) a közjegyző a közjegyzőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységet közjegyzői iroda tagjaként folytatja);
 - c) az önálló bírósági végrehajtó a bírósági végrehajtásról szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységet végrehajtói iroda tagjaként folytatja);
 - d) az egyéni szabadalmi ügyvivő a szabadalmi ügyvivőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében;
 - e) az ügyvéd az ügyvédekről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységet ügyvédi iroda tagjaként vagy alkalmazott ügyvédként folytatja);
 - f) a magán-állatorvosi tevékenység gyakorlására jogosító igazolvánnyal rendelkező magánszemély e tevékenysége tekintetében;
- A személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti mezőgazdasági őstermelő, feltéve, hogy az őstermelői tevékenységből származó bevételre az adóévben a 600 000 Ft-ot meghaladja.

Az adóalany azon településeken terheli állandó jellegű iparúzési tevékenység utáni adókötelezettség, így bevallásbenyújtási kötelezettség, **ahol székhelye, illetőleg telephelye található.** A székhely és a telephely azonosítása kapcsán a helyi adókról szóló Htv. rendelkezéseiből kell kiindulni.

Székhelynek tekintendő belföldi szervezet esetében az alapszabályában (alapító okiratában), a cégbejegyzésben (bírósági nyilvántartásban), egyéni vállalkozó esetében az egyéni vállalkozók nyilvántartásában ekként feltüntetett hely, magánszemélyek esetében az állandó lakóhelye. A külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi főkötelep vonatkozásában a székhelyt az a cégbejegyzésben a főkötelep helyeként megjelölt helyet kell érteni.

Telephelynek minősül az adóalany olyan állandó üzleti létesítménye – függetlenül a használat jogcímétől –, ahol részben vagy egészben iparúzési tevékenységet folytat, azaz, hogy a telephely kifejezés magában foglalja különösen a gyárat, az üzemet, a műhelyt, a reaktort, a bányát, a kőolaj- vagy földgázkutató, a vízkutató, a szélenergia (szélkereket), az irodát, a fiókot, a képviselőket, a termőföldet, a hasznosított (bérbe vagy lízingbe adott) ingatlan, az ellenszolgáltatás fejében igénybe vehető közutast, vasúti pályát.

Telephely a villamos energiáról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, villamosenergia-kereskedő és villamosenergia-elosztó hálózati engedélyes, továbbá földgázellátásáról szóló törvény szerinti közüzemi szolgáltató, földgáz-kereskedő és földgázelosztói engedélyes esetén azon önkormányzat illetékességi területe, ahol villamos energia vagy földgáz értékesítése, illetve a villamos energia vagy földgáz elosztása a végső fogyasztó, a végső felhasználó részére történik, feltéve, hogy a földgáz, villamos energia értékesítéséből, elosztásából eredő árbevétel az adóalany összes árbevételének 75%-át meghaladja.

Az ún. **vezeték távközlési szolgáltató** (az adóévben a számviteli törvény szerinti nettó árbevételének kevesebb mint 75%-a származik vezeték nélküli távközlési tevékenységből [TEAOR'08 61.2]), esetén telephely azon önkormányzat illetékességi területe, ahol az adóév első napján előfizetőjének távközlési szolgáltatást nyújtó vállalkozónak minősülő vállalkozó vezeték nélküli távközlési tevékenységet is végez – **telephely még** azon önkormányzat illetékességi területe, ahol utólag fizetett díjú vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetőjének adóév első napján a számlázási címe található. Telephelynek számít a fentiekben túlmenően a TEAOR'08 szerinti építőipari tevékenység folytatásának, illetőleg természetén erőforrás feltárásának, kutatásának helye(i) szerinti település egésze, feltéve, hogy a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett e tevékenységek időtartama adóévben belül a 6 hónapot (180 napot) meghaladja.

A bevallást az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott időpontig az iparúzési adót működő székhely, telephely szerinti település önkormányzati adóhatósághoz kell benyújtani!

A BEVALLÁSI NYOMTATVÁNY EGYES SORA

I. A bevallás jellege

Az adózás rendjéről szóló törvény többféle esetben ír elő bevallásbenyújtási kötelezettséget. A bevallási nyomtatvány egyes (1–8.) pontjaiban a bevallás jellegét kell megjelölni.

- 1. ÉVES BEVALLÁS** melletti négyzetbe X-et kell tenni, ha a vállalkozást a teljes 2011. adóévben iparúzési adókötelezettség terhelte, **továbbá** akkor is, ha az iparúzési adókötelezettség a 2011. adóév közben keletkezett (év közben vette be az adót az önkormányzat vagy az adózó év közben kezdte tevékenységét) **és az adókötelezettség fennállt 2011. december 31-én is.** Ha teljes évben fennállt az adókötelezettség, akkor a II. pontban a „Bevallott időszak” sorban 2011. január 1. naptól 2011. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni, ha az adókötelezettség év közben keletkezett, akkor az adókötelezettség kezdő napjától 2011. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni. Például: ha a vállalkozás 2011. május 1-jén létesített a településen telephelyet, vagy az adót az önkormányzat ettől az időponttól kezdődően vette be, akkor a bevallási időszak 2011. május 1-jétől 2011. december 31-ig tart. ÉV közben kezdő vállalkozó esetén a L5. pontban is jelölni kell e tényt. **A bevallást az adóévet követő év május 31-ig kell benyújtani!**
Azon adózőknak, amelyek a számviteli törvény alapján a naptári évtől eltérő üzleti évet választották, az adóév utolsó napját követő 150. napon kell az éves bevallást benyújtani. Ezt a tényt a 4. pontban is jelölni kell. A bevallási időszak ebben az esetben értelemszerűen az adóév (üzleti év) első és utolsó napja közötti időszakot jelenti, amely 12 hónapra terjed ki, kivéve az áttérés évet. Ez utóbbi esetben az adóév első napja a naptári év (korábbi adóév) első napjával, az utolsó napja pedig a választott (új) mérlegfordulónappal egyezik meg.
- 2. ZÁRÓ BEVALLÁST** kell benyújtani, ha az adózó átalakul, vagy felszámolást, végelszámolást rendeltet el, vagy az egyéni vállalkozói igazolványát visszavonták, vagy adóköteles tevékenységét az adózó megszűnteti, továbbá az adózás rendjéről szóló törvény 33. §-ának (3) bekezdésében foglalt egyéb esetekben. A záró bevallás benyújtásának okát a III. pontban, a megfelelő kockában kell jelölni. A II. pontban meg kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik. **A bevallás benyújtásának időpontjára az adózás rendjéről szóló törvényben foglaltak az irányadók.**

Abban az esetben, ha az adózó adókötelezettsége egy adott önkormányzat illetékességi területén azért szűnik meg, mert székhelyét más településre áthelyezi vagy telephelyét megszünteti a településen, de más településen az adókötelezettség továbbra is fennáll, akkor az adóévben fennálló adókötelezettség időtartamáról szóló bevallást csak az adóévet követő év május 31-ig (naptári évtől eltérő adóéves adózó esetén az adóévet követő év 150. napjáig) kell benyújtani, kivéve, ha még a székhely-áthelyezés, telephely-megszűntetés évében az adózó más okból záró bevallásbenyújtásra kötelezett. Ebben az esetben az éves bevallás és a záró bevallás melletti négyzetbe **is egyaránt X-et** kell tenni, a II. pontban pedig az adóévben a településen fennálló adókötelezettség **időtartamát is meg** kell jelölni. A III. pont alatt pedig külön kell jelölni a székhely-áthelyezést (III. 7. pont), telephely-megszűntetést (III. 8. pont) tényt.

Annak a vállalkozónak, aki az egyszerűsített vállalkozói adó (eva) alanya is egyben és az iparúzési adóban az egyszerűsített adóalap megállapítást vá-

lasztotta, de év közben az eva-alanyisága megszűnt, az adóév első napjától az eva-alanyiság utolsó napjáig terjedő időszakról (melyet jelölni kell a II. pontban) évközi bevallást kell benyújtani az eva-bevallás benyújtásával egyidőjűleg. Ilyen esetben – ha az iparüzési adóalanyiság egyébként nem szűnik meg – az 1. sor és a 2. sor melletti négyzetbe, továbbá a III. 9. sor melletti négyzetbe is x-et kell tenni.

3. ELŐTÁRSASÁGI BEVALLÁST A JOGELŐL NÉLKÜL ALAKULÓ gazdasági társaságnak, egyesülésnek, szövetkezetnek, erdőbirtokosság társulatnak, közhasznú társaságnak kell benyújtani, az előtársasági alatti vállalkozási tevékenységről. **A II. pontban az előtársasági létforma alatti adókötelezettség időtartamát kell megjelölni.** Az előtársasági időszaknak a jogelől nélküli alakuló szervezet társasági, társulati szerződése (alapító okirata, alapszabálya) ellenjegyzésének, illetőleg közokiratba foglalásának napjától a cégjegyzéke való bejegyzésének, vagy a cégjegyzési kérelem jogerős elutasításának, vagy a cégbejegyzési eljárás megszüntetésének napjáig terjedő időtartam minősül.

A bevallást ezen esetben addig az időpontig kell benyújtani, ameddig a számviteli törvény alapján a beszámoló készíthető (jellemzően az előtársasági időszak utolsó napját követő 90 napon belül). Ha az előtársaság kérelmét jogerősen elutasították, vagy azt visszavonja, akkor a 2. sorban és a III. 6. sorban is x-szel kell jelölni.

4. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó, ezen minőségét jelzi a rovatban, amellett, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.

5. Az év közben kezdő vállalkozó ezt a tényt az ebben a rovatban lévő kockában jelzi, amellett, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.

6. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó esetében az áttérés éve egy adóév, de annak hossza mindig kevesebb mint 12 hónap. Ennek tényét itt kell jelölni. (Emellett az éves bevallás benyújtásának jellegét a 1. rovatban is jelölni kell. A bevallási időszaknál pedig az áttérés időszakát mint önálló adóévet kell feltüntetni.)

7. A személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott mezőgazdasági östermelő – amennyiben vállalkozónak minősül – ezt a tényt ebben a rovatban lévő kockában jelzi, azzal, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.

8. Ebben a rovatban kell jelezni, ha a vállalkozó építőipari tevékenységet folytat, természeti erőforrást tár fel vagy kutat, a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama a 180 napot meghaladja és ezért a tevékenység végzésének helye telephelynek minősül, amellett, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni. Fontos, hogy a rovatban szereplő jogszabályi hivatkozás téves. A Htv. 37. § (2) b) pontjára utal a 37. § (2) bekezdés a) pontja helyett. Ez a hiba a rovat kitöltésénél figyelmen kívül hagyandó.

II. Bevallott időszak

Itt kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik, az előző pontoknál foglaltak alapján.

III. A záró bevallás benyújtásának oka

A záró bevallás (I. 2. sor) benyújtásának okát kell jelölni a megfelelő kockában.

IV. Bevallásban szereplő betétlapok

A bevallási nyomtatványhoz különböző kiegészítő lapok tartoznak. A bevallás teljességéhez a vonatkozó kiegészítő lapokat is – tevékenység jellegének megfelelően – ki kell tölteni. Az „A”-tól „E”-ig terjedő lapok a nettó árbevétel leveztését tartalmazták. **Ezek közül csak egyet – a vállalkozásra irányadó betétlapot – kell kitölteni** és benyújtani az adóhatósághoz. Az „A”-tól „E”-ig terjedő kiegészítő lapok **egyikét sem kitölteni az egyszerűsített adóalap-megosztást választó**, személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózóknak, eva-alanyknak. Az „F” jelű kiegészítő lapot az adóalap-megosztással összefüggésben kell kitölteni annak, aki székhelyén kívül legalább egy településen telephelyt rendelkezik, azaz adóalap-megosztásra kötelezett. A „G” jelű kiegészítő lap pedig a túlfizetésről szóló nyilatkozattételre és más adóhatóságnál fennálló köztartozások megnevezésére szolgál.

Az „A” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. Ide tartozik minden iparüzési adóalany, amely nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak, kockázati tőke-alapnak, kockázati tőke-társaságnak. **Nem kell ezt a lapot kitölteni** az egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítást választó: a) személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózóknak, b) eva-alanyoknak.

A „B” jelű betétlapot a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti hitelintézeteknek és pénzügyi vállalkozásoknak kell kitölteni.

A „C” jelű betétlapot a biztosítókknak kell kitölteni.

A „D” jelű lapot a befektetési vállalkozásoknak kell kitölteni.

Az „E” jelű lapot a kockázati tőke-alapoknak és a kockázati tőke-társaságoknak kell kitölteni.

Az „F” jelű betétlapon a vállalkozási szintű adóalap megosztásáról kell nyilatkozni.

A „G” jelű lapot azoknak az adózóknak kell kitölteni, akiknek túlfizetése vagy fennálló köztartozása van.

V. Azonosító adatok

Az adózó azonosításhoz szükséges adatokat értelemszerűen kell kitölteni.

VI. Az adó alapjának egyszerűsített meghatározási módját választó nyilatkozata

Az egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítás az iparüzési adóalap főszabálytól (Htv. 39. § (1) bekezdés) eltérő, egyszerűsített adóalap-megállapítást jelent. Tekintve, hogy a főszabályhoz képest más módon történik az adóalap-megállapítás, erről az adóalany nyilatkoznia kell.

1. 2011. adóévben az adóalap egyszerűsített meghatározási módját választó adózók nyilatkozata

Az iparüzési adó alapjának egyszerűsített meghatározási módjával az alábbi adózói körben lehet élni 2011. adóévben:

- a) a 2011. teljes adóévben a személyi jövedelemadó törvény szerinti átalányadózó vállalkozó esetében, továbbá
- b) azon egyéb iparüzési adóalany esetében, akinek/amelynek a nettó árbevétele a 2010. évben (12 hónapnál rövidebb időtartam esetén időarányosan számítva) 8 millió Ft-ot az adóévben nem haladta meg.

Az a) esetben az iparüzési adóalap összege a személyi jövedelemadó-törvény szerinti átalányadóalapot 20%-kal növelt (1,2 vel szorozott) összege. A b) esetben az iparüzési adóalap összege a nettó árbevétel 80%-a (0,8-cal szorozott összege). Az egyszerűsített adóalap meghatározás választásakor nem kell kitölteni a VII. 2–6. sorokat, valamint az a) esetben (átalányadózó) az „A” jelű kiegészítő lapot. A VII. 1. sorban kell feltüntetni az átalányadózó és egyszerűsített adóalap-megállapítást választó vállalkozó esetén az átalányadó alapját, illetve az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó más vállalkozó esetén az „A” jelű lapon levezetett (kiszámított) nettó árbevétel összegét. A VII. 7. pont alatt pedig az adóalap fentiek szerint kiszámított adóalap összegét.

2. 2012. adóévre az adóalap egyszerűsített meghatározási módját választó adózók nyilatkozata

Az adóalap egyszerűsített meghatározásának módját az alábbi adózói kör választhatja:

- a személyi jövedelemadó-törvény szerinti az adóévben átalányadózást választó magánszemély (egyéni vállalkozó, mezőgazdasági östermelő) vállalkozó részére,
- azon vállalkozó (iparüzési adóalany) részére, aki a 2011. adóévben (12 hónapnál rövidebb adóév esetén időarányosan számítva) 8 millió Ft nettó árbevétel (várhatóan) nem haladta meg.

Amennyiben az adózó 2012. adóévben élni kíván ezzel a lehetőséggel, azt a négyzetben jelölnie kell.

3. Az adóévben egyszerűsített vállalkozói adóalanyok által az adóalap egyszerűsített meghatározási módját választó nyilatkozata

Az az adózó, aki az egyszerűsített vállalkozói adó alanya és a 2011. adóévben élni kíván az egyszerűsített adóalap-megállapítás lehetőségével, akkor azt az e sorban lévő négyzetben kell x-el jelölni. Ez azt jelenti, hogy a vállalkozási szintű iparüzési adóalap ebben az adózói körben az eva alapjának 50%-a. A VII. 1. sorban az eva alapját a VII. 7. sorban pedig az eva alap felét, azaz iparüzési adó alapját kell csak feltüntetni (a VII. 2-6. sorait és az „A”-jeli kiegészítő lapot nem kell kitölteni).

4. A 2012. adóévről egyszerűsített vállalkozói adóalanyok által az iparüzési adóalap az egyszerűsített adóalap megállapítási módot választó nyilatkozata

Az eva alanya a 2012. évben is választhatja az iparüzési adóalap egyszerűsített meghatározási módját. Ilyen döntés esetén e pont melletti négyzetbe X-et kell tenni.

VII. Az adó kiszámítása

1. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozás egészének szintjén képződő Htv. szerinti nettó árbevétel összegét, függetlenül attól, hogy az adóalany tevékenységét hol (mely településen, belföldön vagy külföldön) végzi. A nettó árbevétel-elemek részletezése és azok értelmezése a vonatkozó kiegészítő lapon található. A vállalkozási szintű nettó árbevétel a vonatkozó kiegészítő lapon kell levezetni. **Ezért elsőként a vonatkozó kiegészítő lap 1. sorát, illetve az annak meghatározásához szükséges alsorokat kell kitölteni! Az adott kiegészítő lapon szereplő (kiszámított, összegző) 1. sor összegét kell itt feltüntetni.**

Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó, személyi jövedelemadó-törvény szerinti átalányadózó vállalkozónak ebben a sorban az átalányadó alapját kell feltüntetni. Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó eva-alanyának pedig az eva alapjának összegét kell ebben a sorban szerepeltetni. E két adózói körben az „A”-jeli betétlapot nem kell kitölteni!

2. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozási szintű eladott áruk beszerzési értékének összegét (elaláb). Az elaláb fogalmát a Htv. 52. §-ának 36. pontja határozza meg.

Az eladott áruk beszerzési értéke a kettős könyvvitelt vezető vállalkozások esetében a vásárolt és változatlan formában eladott anyagoknak, áruknak – a számviteli törvény szerinti az eladott áruk beszerzési értékeiket elszámolt – bekerülési (beszerzési) értéke. Az egyszerűsített, valamint – a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó – pénzforgalmi nyilvántartást vezető vállalkozók esetében a tárgyévi árbeszerzésre fordított kiadás, csökkentve a kifizetett árukészlet leltári szerinti záró értékével, növelve a kifizetett árukészlet leltári szerinti nyitó értékével. Csökkentik az eladott áruk beszerzési értékét az az érték, amellyel az adóalany a Htv. 37. pont szerint anyagszolgáltatás, a Htv. 40. pont szerinti közvetített szolgáltatások értékeinek nettó árbevételét csökkentette.

3. sor: Ebben a sorban a vállalkozás egészének szintjén megjelenő közvetített szolgáltatások értékének összegét kell feltüntetni, a Htv. 52. §-ának 40. pontja szerint. (A közvetített szolgáltatások értéke magában foglalja a számviteli törvény szerinti közvetített szolgáltatásokat azonos tartalmú ráfordításokat, valamint az alvállalkozói teljesítéseket, amely utóbbit a 4. sorban fel kell tüntetni.) Ebben a sorban az együttes összegnek kell szerepelnie. A számviteli törvényvel azonos tartalmú közvetített szolgáltatásokról akkor van szó, ha az adóalany saját nevében vásárol meg olyan szolgáltatást, amelyet harmadik személlyel írásban kötött szerződés alapján ez további számára változatlan formában ad tovább, azaz nem a saját teljesítményéhez használja fel. Mindennek ki kell tűnnie a számlázás és az azt alátámasztó analitikus nyilvántartásokból is. (A kimenő számlákban – ha az saját és közvetített szolgáltatásokat is tartalmaz – külön kell feltüntetni a közvetített szolgáltatás megegyező és ellenértékét, mely nem kell, hogy megegyezze a szolgáltatás beszerzési árával.)

4. sor: Itt kell feltüntetni a 3. sorban szereplő Htv. szerinti közvetített szolgáltatások értékéből az alvállalkozói teljesítések értékét. Alvállalkozói teljesítésről akkor lehet szó, ha az adózó mind a megbízóval, mind a szállítóval (alvállalkozóval) is a Polgári Törvénykönyv szerinti vállalkozási szerződés kapcsolatban áll, feltehetően, hogy az adott ráfordítás nem került közvetített szolgáltatásként, elalábéknak, anyagszolgáltatás elszámolására. Alvállalkozói teljesítés az a Ptk. szerinti vállalkozási szerződés alapján igénybe vett szolgáltatás is, amelyet a vállalkozó új építésű lakás előállításához használ fel, függetlenül attól, hogy az ilyen lakás eladása nem vállalkozási, hanem átvétel nélküli szerződéssel történt.

5. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a vállalkozási szintű – nettó árbevétel-csökkentő – anyagszolgáltatás összegét, a Htv. 52. §-ának 37. pontja szerint. Az anyagszolgáltatás a számviteli törvény szerinti (az adóévben) elszámolt anyagszolgáltatással egyezik meg a számviteli-törvény hatálya alá tartozó vállalkozók esetében. A személyi jövedelemadó-törvény hatálya alá tartozó vállalkozó esetén a tárgyévből anyagszolgáltatásra fordított kiadás a számviteli törvény szerinti vásárolt anyagok (alap-, segéd-, üzem-, fűtőanyag, tartalék alkatrész, egyéven belül elhasználandó szerződések, eszközök, berendezések) tárgyév költségét jelenti. Az egyszerűsített leltári nyitólétszámmal és csökkenteni a tárgyévi kifizetett leltári zárólétszámmal. Az anyagszolgáltatás összegét csökkenteni kell a saját vállalkozásában végzett beruházáshoz felhasznált anyagok – anyagszolgáltatás elszámolt – bekerülési értékével.

6. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni a Htv. 52. §-ának 25. pontjában szabályozott K+F elszámolt közvetlen költségét. A Htv. ezen árbevétel-csökkentő tétel kapcsán visszaautal a társasági és az osztalékadóról szóló törvényre. Eszerint az alaputatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés költsége a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Tao tv.) 7. §-a (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott feltételekkel megalószott alaputatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés közvetlen költsége, figyelemmel a Tao tv. 31. §-a (2) bekezdésének c) pontjában foglaltakra.

7. sor: Ez a sor szolgál a helyi adótervény szerinti, vállalkozási szintű iparüzési adóalap megállapítására, függetlenül a tevékenység végzésének helyétől. A Htv. szerinti vállalkozási szintű adóalap megállapításához a 1. sor (nettó árbevétel) összegéből kell levonni a 2. sorban, a 3. sorban, az 5. sorban és a 6. sorban feltüntetett nettó árbevétel-csökkentő tételek együttes összegét. Ha a 1. sor összegét **eléri vagy meghaladja** a 2. sor, a 3. sor, az 5. sor és a 6. sor számadatainak együttes összege, akkor ebben a sorban, **0,-t kell szerepeltetni**. Ebben az esetben a 11. sorba, a 12. sorba, a 13. sorba és a 14. sorba, 15. sorba, a 16. sorba valamint a 19. sorba egyaránt, **0,-t** kell írni.

Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó, személyi jövedelemadó-törvény szerinti átalányadózó vállalkozónak ebben a sorban az átalányadó alapjának 1,2-szeresét kell feltüntetni. Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó eva-alanyának pedig az eva alapjának 50%-át kell ebben a sorban szerepeltetni. Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó (arra jogosult) másvállalkozó esetén ebben a sorban a 1. sorban feltüntetett – külön, „A”-jeli lapon levezetett – nettó árbevétel 0,8-sorosát kell szerepeltetni.

Például: ha az átalányadózó egyéni vállalkozó személyi jövedelemadó-törvény szerinti átalányadó-alapja 1.000.000 Ft, akkor ezt az összeget kell a VII. 1. pontban feltüntetni, a VII.2-6. pontokban nem adott jelöléssel, a VII. 7. pontban pedig az 1.000.000 Ft 1,2-szeresített összegét, azaz 1.200.000 Ft-ot kell jelölni.

8. sor: A vállalkozó az általa foglalkoztatottak éves átlagos statisztikai állományi létszámának előző adóévéhez képest bekövetkező növekménye után 1 millió forint/fő összeggel csökkentheti az iparüzési adó alapját (pl.: ha az előző létszámnövekménye 5,36 fő, akkor 5,36x1.000.000 Ft, azaz 5.360.000 Ft adóalap-csökkentés vehető igénybe). Az átlagos statisztikai létszámot a Központi Statisztikai Hivatal Utmutató az intézményi munkavégzési statisztika kérdőív kitöltéséhez c. kiadvány 1999. január 1. napján érvényes szabályai szerint kell – két tizedesjegyre pontosítással – számítani. Az adóévi átlagos statisztikai állományi létszám számítása során figyelmen kívül kell hagyni azt, aki egyébként az átlagos statisztikai állományi létszámába tartozik, ám állományba kerülését közvetlenül megelőzően a vállalkozóval a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolat vállalkozásának minősülő vállalkozásnál tartozott az átlagos statisztikai állományi létszámába. Nem vehető igénybe az adóalap-mentesítés olyan létszámbővítéshez, amely állományi támogatás igénybevételeivel jött létre. Állami támogatásokat tekintendő a Munkaerőpiaci Alapból folyósított olyan támogatást, amelynek feltétele új munkahely létesítése.

9. sor: A külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származó adóalap összegét úgy kell meghatározni, hogy a külföldön létesített, a Htv. fogalmainak megfelelő telephelyt úgy kell tekinteni, mint belföldi telephelyet, s erre a telephelyre is – a megosztási szabályok szerint – kell osztani adóalapot. Tartalmát tekintve a külföldi adóalaprész tehát nem mentes az adóalól, hanem ezt az adóalaprész – a helyi iparüzési adószabályok együttes és logikus értelmezéséből adódóan – úgy kell kezelni, mint bármely más – csak adott esetben külföldi – telephelyre jutó adóalaprész. Azaz a vállalkozó a külföldön létesített telephelyt illetően is elhet az adóalap-megosztással, ugyanakkor a Htv. területi hatályára tekintettel ezen adóalaprész után adófizetési kötelezettség természetesen nem áll fenn. Ez a bevallásban szereplő adat, csupán tájékoztató jellegű.

10. sor Ha az adóévben a vállalkozó átlagos statisztikai állományi létszáma az előző adóév átlagos statisztikai állományához képest 5%-ot meghaladó mértékben csökken és a vállalkozó az előző adóévben e jogcímen igénybe vett adóalap-mentességet, akkor az adóévet megelőző adóévre igénybe vett adóalap-mentesség összegével az adóalapot meg kell növelni.

11. sor A mentességgel korrigált Htv. szerinti – vállalkozás szintű – adóalap sorban a foglalkoztatás után járó adóalap-mentesség, összegével csökkentett, valamint a foglalkoztatás csökkentéséhez kapcsolódó adóalap-növekmény-nyel növelt vállalkozási szintű iparüzési adóalap összegét kell feltüntetni. Abban az esetben, ha a vállalkozót több önkormányzat illetékességi területén terhel állami jellegű iparüzési tevékenység utáni adókötelezettség (székhelyen kívül legalább egy településen telephelyt tart fenn), **akkor ezt az összeget kell – az adóalap-megosztásra irányadó szabályok szerint – megosztani** az egyes települések között.

12. sor: Itt kell feltüntetni a 11. sorban szereplő – mentességekkel korrigált – vállalkozási szintű **adóalap megosztása** eredményeként előálló – törvényi szabályok szerinti – **települési szintű adóalapot**. A megosztást a Htv. melléklete szerint kell elvégezni, azt a megosztási módszert alkalmazva, ami a tevékenységre a leginkább jellemző vagy amelyik módszer alkalmazását a Htv. előírja. Természetesen abban az esetben, ha a vállalkozót nem terhel adóalap-megosztási kötelezettség (székhelye szerinti településen kívül, más önkormányzat illetékességi területén nincs telephelye), akkor az ezen sorban szereplő összeg megegyezik a 11. sor összegével.

13. sor: Az önkormányzat rendeletében a 2,5 millió Ft vállalkozási szintű adóalapot el nem érő vállalkozások számára mentességet fogalmazhat meg (lehet, hogy a mentesség csak pl. 1 millió Ft-ig jár). Itt kell feltüntetni azon – az adóévben igénybe vehető – mentességek összegét, **amelyek az – önkormányzat rendelete szerint – a települési adóalap összegét csökkentik**. Ha az önkormányzat ilyen mentességet nem iktatott rendeletébe, akkor itt összegét nem kell jelölni.

14. sor: Ez a bevallási sor az adóköteles adóalap megállapítására szolgál. A települési adóalap (12. sor) összegéből le kell vonni az adómentes adóalap összegét (13. sor). Abban az esetben ha a **13. sor összege eléri vagy meghaladja a 12. sor összegét, akkor itt „0”-t kell feltüntetni**. Ekkor a 15. sorba, a 16. sorba és a 19. sorba egyaránt „0” kell írni.

15. sor: Az adóköteles települési adóalapra jutó adó összegét kell itt feltüntetni, az önkormányzati rendelet szerinti hatályos adómenték alapulvételével.

16. sor: Az önkormányzat helyi adó rendeletében adókedvezményben (adócsökkentésben) részesítheti a 2,5 millió Ft adóalapot el nem érő vállalkozókat (az adókedvezményt az adó%-ában (0–100% között) fejezheti ki az önkormányzati rendelet, amely lehet akár 100% is). **Az adókt csökkentő kedvezmények összegét** kell feltüntetni. Ha az önkormányzat ilyen kedvezményt nem iktatott rendeletébe, akkor itt összegét nem kell jelölni.

17. sor: A Htv. szabályai szerint az adóévben az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után megfizetett adóatálynál összegét – az adóalap-megosztás arányában – le lehet vonni a székhely, telephely szerinti önkormányzatokhoz kimutatott adó összegéből, legfeljebb azonban csak annak nagyságáig. Például, ha az adózó az adóévben 200 000 forintot fizetett ki adóatálynál címen, az adóalap-megosztás eredményeként pedig a települési adóalap a vállalkozási szintű adóalap 20%-a, akkor az adott önkormányzatnál levonható összeg az adóévben megfizetett adóatálynál 20%-a, azaz 40 000 forint. Abban az esetben, ha az önkormányzatra jutó adóatálynál összege meghaladja a 15. sor összegét, akkor itt csak a 15. sorban szereplő összeget kell feltüntetni, a településre jutó (kiszámított) adóatálynál tényleges összegét (tájékoztató adatként) pedig a 23. sorban kell szerepeltetni.

18. sor: A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény és a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény módosításáról szóló 1995. évi XCVIII. törvény 10. §-ának (2) bekezdése – átmeneti szabályként, az ott meghatározott feltételek szerint – a magánszemély vállalkozó esetében lehetővé teszi, hogy a kommunális beruházás miatt az iparüzési adó összegét csökkentse. Ha a magánszemély adóalány a hivatkozott rendelkezés szerint az adóévben csökkentheti adóját, akkor itt kell feltüntetni az adóévben e címen érvényesíthető kedvezmény összegét.

19. sor: Ez a sor szolgál az adóévi iparüzési adófizetési kötelezettség kiszámítására. Az adóköteles adóalapra vitett adó összegéből (15. sor) le kell vonni az adó összegét különféle jogcímenek csökkentő tételeket (a 16–18. sorok együttes összegét). Abban az esetben, ha az adókt csökkentő tételek együttes összege eléri vagy meghaladja a 15. sorban szereplő adóösszeget, akkor itt „0”-t kell feltüntetni.

20–22. sorok: Ezen sorok szolgálnak az adóévi adó elszámolására, pénzforgalmi rendezésére. A **19. sorban** az adóévben adóelőlegre ténylegesen befizetett összeget, a **20. sorban** pedig – a társaságiadó-előlegnek az adóévi várható fizetendő adó összegére történő kiegészítésére kötelezett (100 millió forint árbevételet el nem érő adóalóknak) esetében – az adózás rendjéről szóló törvény szerinti feltöltési kötelezettség miatt befizetett összeget kell feltüntetni.

A 22. sorban a 19. sorban szereplő összegből kivont 20. és 21. sorban szereplő együttes (előleg)összeget kell feltüntetni, amely lehet pozitív vagy negatív előjelű.

Amennyiben a 19. sorban szereplő összeg meghaladja a 20. sor és a 21. sor együttes összegét (pozitív különbözet), akkor ezt az összeget kell – éves bevallás esetén – legkésőbb **adóévet követő év május 31-ig, a naptári évtől eltérő adóévet választók esetén az adóévet követő 150. napig befizetni** az önkormányzati adóhatóság számlájára. Záró bevallás esetén – a III. 7–10. pontokban jelölt záró bevallásbenyújtási okok kivételével – és előtársasági bevallás esetén a bevallás benyújtásának határidejével egyező időpontban kell az adót megfizetni.

Abban az esetben, ha a 20. sor és a 21. sor együttes összege meghaladja a 19. sor összegét, akkor a negatív előjelű különbözet túlfizetésnek minősül, amely az adózás rendjéről szóló törvény szabályai szerint visszatéríthető az adóhatósággal, de arról is lehet rendelkezni, hogy az adóhatóság a később esedékes adófizetésre tudja be az adózót megillető túlfizetést.

23. sor: Itt kell feltüntetni az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után az adóévben megfizetett adóatálynál önkormányzatra jutó (arányos) összegét. Ez az összeg megegyezik a 16. sorban feltüntetett összeggel, ha a 14. sorban feltüntetett adó arra feledezt be. Ha nem, akkor annál csak nagyobb összeg szerepelhet ebben a sorban.

VIII. Adóelőleg bevallása

A helyi iparüzési adóban – hasonlóan a társasági adóhoz – az adóelőleg ön-adózással kell teljesíteni. Ez azt jelenti, hogy ebben a bevallásban kell az adózónak kiszámítani és bevallania az előlegfizetés időszejét az adóelőleg összegét. Az adóelőleget is természetesen önadózással kell megfizetni. Az így bevallott előleg minden további intézkedés nélkül végrehajtható.

1. Előlegfizetés időszeke

Az előlegfizetés időszeke a naptári évvel egyező üzleti éves adózók esetén 2012. július 1-jétől 2013. június 30-ig tart, ebben az adózói körben ezt a két időpontot kell beírni a 1. sorba. A naptári évtől eltérő üzleti éves adózók esetén az előlegfizetés időszeke a bevallásbenyújtás hónapját követő második nap 1. napjától tart 12 hónapon keresztül, a 12. hónap utolsó napjáig. Ezen adóhatóságnak az így meghatározott időpontokat kell beírni a bevallás ezen sorába. Az előlegfizetés időszeke tehát 12 hónapnyi időszaktól ölel át.

2. Első előlegfizetés az előlegfizetési időszekekben

Az első előlegfizetés esedékességének a napja az adóelőlegfizetési időszeke 3. hónapjának 15. napja, a naptári évvel azonos üzleti éves adózó esetén 2012. szeptember 15. Itt kell jelölni az előlegfizetés napját és az előleg összegét. Ebben a sorba a VII. 19. sorba feltüntetett összeg és a 2012. március 15-én (naptári évtől eltérő üzleti éves adózó esetén az adóév harmadik hónapjának utolsó napján) esedékes előlegösszege különbözetét kell írni. Ekként a 2012. évben fizetett előlegösszege a 2011. adóévre bevallott adóval (VII. 19. sor) egyezik meg.

3. Második előlegfizetés az előlegfizetési időszekekben

A második előlegfizetés az előlegfizetési időszeke 9. hónapjának 15. napja, a naptári évvel egyező üzleti éves adózó esetén 2013. március 15. Ezt a napot kell beírni ezen adózó csoport esetében, amellet, hogy az adóelőleget is be kell vallani. A bevallandó összeg a VII. 19. sorban szereplő adóösszege (a 2011. évi adó) fele.

IX. ALÁÍRÁSOK

A bevallást az adózónak vagy az őt adóévben képviselő személynek – azaz annak, aki az adózót az Art. szerint az adóhatóság előtt képviselheti – alá kell írnia. A képviseleti jogosultságot (a meghatalmazotti minőséget, annak formáját, vagy a pénzügyi képviselőség tényét) a megfelelő kockában kell jelölni.

A bevallást emellet adótanácsadó, adószakértő is ellenjegyezheti. Ebben az esetben az adótanácsadó adóazonosító számát, bizonyítványának számát is fel kell tüntetni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „A” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „A” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. Idetartozik **minden iparüzési adóalany**, amely **nem minősül** hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak, kockázati/ke-
alapsnak, kockázati/ke-
alapsnak.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell levezetni a – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A 2. sorban szereplő összegből le kell vonni, a 3. sorban, a 4. sorban, a 5. sorban, valamint a 6. sorokban szereplő összeget. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!**

2. sor: A **számviteli törvény hatálya alá tartozó** adóalanyok esetében itt kell szerepeltetni a számviteli törvény 72–75. §-ában szereplő rendelkezések alapján meghatározott – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A jellemzően nem vállalkozási tevékenység folytatására alakult szervezetek (pl.: társadalmi szervezet, egyház, alapítvány, költségvetési szerv stb.) esetében a vállalkozási tevékenységgel összefüggésben realizált árbevétel összegét kell feltüntetni. A **személyi jövedelemadó hatálya alá tartozó (magánszemély) adóalany esetében** ebbe a sorba a tevékenységgel (termékkérté-

kesítés, szolgáltatásnyújtás) összefüggésben kapott készpénz, jóváírás vagy bármilyen más vagyoni érték összegét kell beírni.

3. sor: A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint jogdíjnak minősül a szabadalomnak, a védett eljárásnak, a védjegyeknek, illetve hasonló jognak, a know-how-nak, az üzleti titoknak, az irodalmi, a művészeti vagy a tudományos művek szerzői jogának, valamint a szerzői joggal szomszédos jognak használatát, felhasználásáért vagy a használat jogáért kapott ellenérték. Ebbe a sorban jogdíjból származó, árbevételként elszámolt ellenérték összegét kell beírni.

4. sor: Ebbe a sorba kell beírni az egyéb szolgáltatások értékeiként, illetve egyéb ráfordítások között kimutatott – az adóhatósággal elszámolt – jövedéki adó összegét.

5. sor: Ebbe a sorba kell beírni az egyéb ráfordítások között kimutatott, az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó, energiaadó összegét.

6. sor: Külön jogszabály szerint felszámítható – árbevételként elszámolandó – felszámítási díjat nem terheli iparüzési adó, ezért azt le kell vonni a nettó árbevételből. Ebbe a sorba a felszámítási díj árbevételként elszámolt összegét kell beírni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „B” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „B” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek **hitelintézetnek, vagy pénzügyi vállalkozásnak** minősülnek.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2–8. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevételelemek összegét, oly módon, hogy a 2–7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 8. sor összegét le

kell vonni. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!**

2–8. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevételelemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a hitelintézetek, pénzügyi vállalkozások éves beszámolóképzési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 250/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „C” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „C” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek **biztosítónak** minősülnek.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2–8. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevételelemek összegét, oly módon, hogy a 2–7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 8. sor összegét le

kell vonni. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!**

2–8. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevételelemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a biztosítók éves beszámolóképzési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 192/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „D” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „D” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek **befektetési vállalkozásnak** minősülnek.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2–6. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevételelemek összegét. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!**

2–6. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevételelemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A egyes sorokat a számviteli törvény és a befektetési vállalkozások éves beszámolóképzési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 251/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „E” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „E” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek **kockázati tevékenységnek, vagy kockázati/ke-
alapsnak** minősülnek.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a kiegészítő lap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2–6. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevételelemek összegét oly módon, hogy a 2–3. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 4–6. sorok összegét le kell vonni. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!**

2–6. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevételelemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak.

2. sor: A **számviteli törvény (2000. évi C. tv.) hatálya alá tartozó** adóalanyok

esetében itt kell szerepeltetni a számviteli törvény 72–75. §-ában szereplő rendelkezések alapján meghatározott – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A jellemzően nem vállalkozási tevékenység folytatására alakult szervezetek (pl.: társadalmi szervezet, egyház, alapítvány, költségvetési szerv stb.) esetében a vállalkozási tevékenységgel összefüggésben realizált árbevétel összegét kell feltüntetni. A **személyi jövedelemadó hatálya alá tartozó (magánszemély) adóalany esetében** ebbe a sorba a tevékenységgel (termékkértékesítés, szolgáltatásnyújtás) összefüggésben kapott készpénz, jóváírás vagy bármilyen más vagyoni érték összegét kell beírni.

3. sor: Ebbe a sorba a számviteli törvény 84. § ának (1)–(2) bekezdéseiben leírtak alapján kell kiszámítani és bejegyezni a befektetett pénzügyi eszközöknek minősülő részvények, részesedések a mérlegkészítés időpontjáig pénzügyileg realizált árfolyamnyereség, továbbá az ilyen befektetések után kapott (járó) osztalék és részesedés együttes összegét.

4. sor: A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint jogdíjnak minősülő a szabadalomnak, a védett eljárásnak, a védjegynek, illetve hasonló jognak, a know-how/nak, az üzleti titoknak, az iradalmi, a művészeti vagy a tudományos művek szerzői jogának, valamint a szerzői joggal szomszédos jogok használatáért, felhasználásáért vagy a használat jogáért kapott ellenérték. Ebbe a sorban jogdíjból származó, árbevételekért elszámolt ellenérték összegét kell beírni és levonni a nettó árbevételektől.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „F” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Ha a vállalkozó (adózó) több önkormányzat illetékességi területén végez állandó jellegű iparüzési tevékenységet, azaz székhelye szerinti önkormányzat illetékességi területén kívül (más, küli- vagy belföldi településen) van legalább egy telephelye, akkor az „F” jelű betétlapot is ki kell tölteni.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

I. Adóalany

Az adóalany azonosítására szolgáló mező, az adózó nevét és adóazonosító számát (magánszemély esetén adóazonosító jelét, szervezet esetén adószámát) kell feltüntetni.

II. Alkalmazott adóalap-megosztási módszer

Itt kell jelölni az adóévben alkalmazott adóalap-megosztási módszert. A Htv. 3. számú mellékletében szereplő megosztási módszerek közül a tevékenységre leginkább jellemző módszer alapján lehet az adóalapot megosztani. Az adóalap-megosztási módszere tehát nem a vállalkozás választásának függvénye! Az 1. pont, vagy a 2. pont, vagy a 3. pont, vagy a 4. pont mellett négyzetbe lehet X-et tenni, feltéve, hogy az adóalap-megosztásra az a leginkább jellemző, az **alábbi korlátok figyelembe vételével:**

- Annak az adózónak, amelynek az adóévet megelőző adóévű adóalapja (időarányosan) meghaladta a 100 millió Ft-ot, csak és kizárólag a Htv. 3. számú melléklete 2.1 pontja szerinti (komplex) megosztási módot lehet alkalmazni. Ezért ezen adózó csak a 3. pont mellett négyzetbe tehet X-et, figyelembe véve a következő pontokban foglaltakat is. Abban az esetben, ha a vállalkozó tevékenységére a komplex megosztási mód a leginkább jellemző, vagy ha ezt a módszert kell a vállalkozónak alkalmaznia, akkor az „F” jelű lap III. pont 1., 2., 3., 4. sorait egyaránt ki kell kitölteni.
- A Htv. 3. számú mellékletének 2.2 pontjában szereplő villamos energia vagy földgáz egyetemes szolgáltatónak, villamosenergia-hálózati elosztói engedélyesnek, földgázelosztói engedélyesnek, villamosenergia-kereskedőnek, földgázkereskedőnek a 4. pontnál lévő négyzetbe kell jelölni, esetükben ugyanis csak ez a módszer alkalmazható. Ekor az egyetemes szolgáltatónak és az energiakereskedőnek az „F” jelű lap III. pont 5. és 6. sorait, elosztói hálózati engedélyesnek pedig az „F” jelű lap III. pont 7. és 8. sorait kell még kitölteni!

A nyomtatvány – a Htv. vonatkozó rendelkezései (Melléklet 2.3, 2.4.1, 2.4.2 pont-jai) ellenére – nem tartalmazza az építőipari tevékenységet végző vállalkozó és a távközlési szolgáltatást nyújtó vállalkozó által alkalmazandó speciális megosztási módszerre vonatkozó sorokat. Mindez azt jelenti, hogy az iparüzési adóalapját ezen szabályok alapján megosztó vállalkozó az „F” jelű lapot nem tudja kitölteni. Ez azonban nem akadályozza a bevallás benyújtásának, lévén, hogy ez a lap tulajdonképp csak a megosztás módjáról ad az adóhatóság számára tájékoztatást, az adózó bevallási kötelezettségét alapvetően a bevallási nyomtatvány főlapja kitöltésével teljesíti. Annak természetesén nincsen jogszabályi akadályja, hogy

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „G” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A „G” jelű lapon a tülfizetésekről és a fennálló köztartozásokról kell nyilatkoznia az adózóknak.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!
A „G” jelű lapot kizárólag abban az esetben kell kitölteni az adózónak, ha tülfizetése vagy fennálló köztartozása van.

II. Nyilatkozat

Itt kell nyilatkoznia az adózónak a főlap 22. sorában szereplő tülfizetés (negatív előjelű különbözet) összegének elszámolásáról, az egyes pontok mellett négyzetbe való jelölésével.

A tülfizetés összege felhasználható a később esedékes iparüzési adófizetésre, más adóban vagy más adóhatóságnál fennálló köztartozás kiegyenlítésére, illetőleg az adózó kérheti a tülfizetés visszatérítését is.

5. sor: Ebbe a sorba kell beírni az egyéb szolgáltatások értékét, illetve egyéb ráfordítások között kimutatott – adóhatósággal elszámolt – jövedéki adó összegét.

6. sor: Ebbe a sorba kell beírni az egyéb ráfordítások között kimutatott, az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó, energiaadó összegét.

az adóhatóság a Htv. 3. számú Melléklet 2.3., illetve 2.4.1. pont szerinti adóalap-megosztást alkalmazó adózótól a megosztás arányát tanúsító információkat – akár a bevallás benyújtásával egyidejűleg – bekérjen, s ebben az esetben az adózó a kért információkat köteles megadni.

III. Megosztás

Ha a személyi jellegű ráfordítás szerinti adóalap-megosztást alkalmazza, akkor a 1. és 2. sorokat kell kitölteni. Amennyiben az eszközérték-arányos megosztási módszert alkalmazza úgy 3. és 4. sorokat kell kitölteni. Ha a vállalkozás a komplex megoldási módszert alkalmazza, akkor abban az esetben az 1–4. sorok mindegyikét ki kell tölteni.

1. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.1. pontja alapján számított (vállalkozás szintű) személyi jellegű ráfordítás összegét, azaz a személyi jellegű ráfordítás arányában történő adóalap-megosztás vetítési alapját.

2. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztási módszer alkalmazása során az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült (oda jutó) személyi jellegű ráfordítás összegét.

3. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.2. pontja alapján számított a székhely, telephely szerinti településre jutó összes eszközérték összegét, azaz az eszközarányos adóalap-megosztás vetítési alapját.

4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült (oda jutó) eszközérték összegét.

5. sor: E sorba kell írni az egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgáz-kereskedő esetén a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó összes számviteli törvény szerinti nettó ár-bevételeit, azaz ezen adózói körben a megosztás vetítési alapját.

6. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni az egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó, az önkormányzat illetékességi területére jutó, azaz a településen lévő végső fogyasztóktól származó, számviteli törvény szerinti nettó árbevételét.

7. sor: Itt kell rögzíteni a villamosenergia-elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az összes végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségét, vagyis ebben az adózói körben a megosztás vetítési alapját.

8. sor: Ez a sor szolgál a villamosenergia-elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az önkormányzat illetékességi területén lévő végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségének feltüntetésére.

Az adóhatóság a tülfizetés összegét csak akkor térítheti vissza, ha az adózónak nincs az adóhatóságnál nyilvántartott adók módjára behajtandó köztartozása.

Rendelkezés hiányában az adóhatóság a tülfizetés összegét a később esedékes adótartozásra számolja el.

III. Más adónemben, adóhatóságnál nyilvántartott lejárt esedékességű köztartozásra átvezetendő összegek

Ebben a pontban kell nyilatkoznia a más adóhatóságnál nyilvántartott köztartozás összegéről, megjelölve a köztartozást nyilvántartó szervet, a köztartozás fajtáját, összegét és azt a bankszámlaszámot, ahová a köztartozást eredetileg kellett volna megfizetni.